

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 17/06/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 160

Hòa Thượng dạy chúng ta cách làm thế nào để thăng đến quả vị Vô Thượng Bồ Đề. Hòa Thượng dùng câu của Bồ Tát Đại Thế Chí “*Gom nhiếp sáu căn, tịnh niệm nối nhau*” làm pháp tu tối thắng nhất và “*Bất giả phương tiện, tự đắc tâm khai*” tức là không cần phương tiện nào khác mà có thể tự khai mở tự tánh của chính mình.

Có người hỏi tôi niệm “*A Di Đà Phật*” là chánh tu và Địa Tạng sám pháp là trợ tu có được không? Tôi liền trả lời là tại sao không chánh tu và trợ tu đều là “*A Di Đà Phật*”. Chỉ cần chúng ta niệm một câu *A Di Đà Phật*, niệm đến thành khối thì sẽ tự đắc tâm khai.

Từ nay đến sau này, tôi sẽ viết thư pháp danh hiệu “*Nam Mô A Di Đà Phật*” để khắc nhớ trong tâm. Mọi người căn tánh tốt, còn mình căn tánh không tốt, vọng tưởng nhiều thì mình dùng mọi phương tiện để khắc nhớ danh hiệu trong tâm. Một ngày có thể viết nhiều lần để nhớ danh hiệu. Có lúc mở máy niệm Phật cũng không ăn thua, máy thì niệm mà tâm lại vọng tưởng.

Chúng sanh nghiệp nặng nên “*vọng tưởng thành khối*” chứ chẳng phải niệm Phật thành khối. Đó là “*tự tác tự thọ*” - tự mình làm tự mình chịu. Hòa Thượng nói chúng sanh nghiệp chướng sâu dày, chỉ dùng phương pháp này là tối thắng. Lời nói này rất có đạo lý. Vọng tưởng chúng ta sâu dày nên chỉ dùng cách này mới đánh bật được các vọng tưởng của chúng ta.

Những pháp tu khác muốn đạt được “*minh tâm kiến tánh*” là điều không dễ dàng. Chỉ có pháp tu Tịnh Độ từ thượng căn đến hạ căn đều có thể tu được. Thượng căn thì có thể đạt được “*Lý nhất tâm bất loạn*”, có thể tự tại vãng sanh. Thấp hơn một chút là “*Sự nhất tâm bất loạn*” và thấp hơn nữa là “*Niệm Phật thành khối*”. Hòa Thượng nói rằng pháp tu này người người có thể tu, có thể đạt đến tự đắc tâm khai, chỉ sợ là mình không chịu niệm.

Quan trọng là chúng ta niệm đúng pháp tức là lão thật niệm Phật, tức là dùng tâm “*Chân thành, Thanh tịnh, Bình đẳng, Chánh giác, Từ bi*” để niệm. Ngày ngày chúng ta vẫn niệm Phật nhưng bên cạnh đó vẫn niệm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, vẫn niệm “*danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi, năm dục sáu trần, tham sân si mạn*” là không đúng pháp.

Nhiều người cho rằng pháp môn niệm Phật là pháp của ông già bà cả. Tuy nhiên, Hòa Thượng khẳng định: “**Con đường này là nhanh nhất, ổn định nhất để đi đến Vô Thượng Bồ Đề**”. Phương pháp tu hành khiến người tu có thể thành tựu thì đó là diệu pháp. Còn pháp tu chỉ dành cho người tri thức, thông minh lanh lợi hay cho người có tiền thì phải xét xem có thành tựu hay không. Thành tựu thì mới là diệu pháp.

Pháp mà chỉ làm trên hình thức, không đưa đến thành tựu nơi nội tâm thì pháp đó chưa liễu nghĩa. Liễu nghĩa tức là mình tu pháp đó được an lạc, có thành tựu. Trong “*Tứ y pháp*”, Đức Phật dạy chúng ta: “*Y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa*”. Thành tựu nghĩa là mọi thứ tập khí trong cuộc đời của chúng ta như: “*danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi, nãm dục sáu trần, tham sân si mạn*” đều tan nhạt, buông xuống rất nhanh. Đây mới gọi là có công phu. Chứ không phải một ngày lạy 300-500 lạy Phật hoặc hơn mới là công phu. Công phu nào giúp ta chuyển đổi tập khí thì liễu nghĩa, cũng gọi là diệu pháp.

Pháp Tịnh Độ mà chúng ta tu đã được Bồ Tát Đại Thế Chí dạy rất rõ ràng: “*Gom nhiếp sáu căn; Tịnh niệm liên tục; Bất giả phương tiện; Tự đắc tâm khai; Nhập Tam ma địa*.” Có lần tôi đi chia sẻ ở Hà Nội hai tiếng đồng hồ vậy mà đến phần hỏi đáp thì có người hỏi tôi rằng “*Niệm Phật thì có trì chú vãng sanh được không?*” Như vậy buổi giảng 2 tiếng không đi đến đâu. Các Tổ đã dạy là niệm Phật không hoài nghi không xen tạp vậy lúc trì chú có gián đoạn không? Và chúng ta cho rằng chú vãng sanh linh nghiệm hơn câu Phật hiệu thì như vậy có phải là hoài nghi không?

Mấy năm trước tôi đi chia sẻ rất nhiều nơi, họ cũng nói y giáo phụng hành, vài hôm sau có những người khác đến giảng pháp khác thì họ cũng vẫn nói là y giáo phụng hành. Cuối cùng sẽ chẳng ai được gì. Thậm chí, họ còn sắp xếp để các Phật tử đăng ký mỗi ngày đến tu tập ở một đạo tràng khác nhau, có người trong một tháng đi tu tập ở 25 đạo tràng.

Hòa Thượng nói: “**Nếu không niệm một câu “A Di Đà Phật” đến cùng mà vẫn trì chú hay tham thiền thì đó là xen tạp, không lão thật.**” Trước kia, bài tu của tôi có tán Phật, hồi hướng, tam quy nhưng hiện nay, tôi tập trung niệm một câu “**A Di Đà Phật**”. Một câu “**A Di Đà Phật**” mà còn chưa nhớ. Trước kia tôi từng giảng ở một đạo tràng 300-500 người, sau khi niệm Phật thì họ đưa cho tôi bài hồi hướng dài 5 tờ giấy.

Đạo tràng của Hòa Thượng Tịnh Không mà tôi đến, thì tôi có nghe xem họ hồi hướng thế nào. Họ thay phiên nhau niệm Phật suốt một ngày, đi niệm mệt thì ngồi niệm, ngồi niệm mệt thì lễ niệm. Đến chiều khi kết thúc một ngày tu hành thì họ chỉ hồi hướng là “*Nguyện sanh Tây Phương Tịnh Độ trung (nguyện cùng sanh về Thế giới Tây Phương Cực Lạc); Cửu phẩm Liên Hoa Vi Phụ Mẫu (Hoa sen chín phẩm là Cha Mẹ-Nguyên hóa sanh từ nơi hoa sen); Hoa Khai Kiến Phật Ngộ Vô Sanh (Hoa nở nhìn thấy Phật chứng được vô sanh); Bất Thối Bồ Tát Vi Bạn Lữ (Bất thối Bồ Tát làm bạn lữ)*”. Cho nên sự xen tạp của người niệm Phật quá nhiều.

Hòa Thượng nói: “**Chánh nhân Phật tánh là bản tánh của tất cả chúng sanh. Tất cả chúng sanh bao gồm cả chúng sanh hữu tình và tất cả động thực vật, khoáng vật đều có. Hữu tình chúng sanh gọi là Phật tánh. Vô tình chúng sanh gọi là Pháp tánh. Nó là bản thể của tất cả các pháp. Tất cả các pháp đều ở nơi bản thể (bản tánh) này mà lưu xuất ra**”.

Để hiểu lời nói này của Hòa Thượng, chúng ta không cần phải khởi tâm động niệm, đến một lúc nào đó, chúng ta sẽ tự hiểu. Nhiều người cứ phải suy nghĩ và tìm hiểu về nó. Càng tìm hiểu càng sai. Bao giờ tâm thanh tịnh thì sẽ hiểu ra. Giống như một hồ nước, nước càng lắng đọng hết bùn nhơ, không gợn sóng lăn tăn thì mình có thể nhìn thấy đáy hồ. Còn mặt hồ sóng vỗ, bùn ngàu lên thì không nhìn thấy gì. Khi tâm chúng ta lắng xuống thì sẽ nhìn rõ mọi sự việc nên chúng ta không cần cố gắng đi tìm hiểu. “**Sách đọc ngàn lần, nghĩa kia tự hiểu**” – Khi đọc nhiều lần thì tâm định, định nên có thể tự hiểu.

Có một Thầy vừa xuất gia xong là vào chuyên tu vài chục năm. Trong lúc Thầy chuyên tu, Thầy đọc Kinh A Di Đà. Một năm nhập thất 3 lần, mỗi lần là 3 tháng. Sau thời gian nhập thất chuyên cần, Thầy có thể giảng Kinh A Di Đà. Thầy chỉ ăn ngày một bữa trưa và tôi mang cơm đến cho Thầy. Mỗi lần Thầy ra thất thì râu tóc đều rất dài.

Khi tâm chúng ta thanh tịnh thì soi chiếu mọi việc, còn tâm động, chưa thanh tịnh mà cố cưỡng cầu tìm hiểu thì là hiểu trên tâm ý thức chứ không phải hiểu từ chân tâm. Hòa Thượng nói: “**Trên Kinh Hoa Nghiêm nói hữu tình và vô tình đồng viên chủng trí bởi vì tánh của tất cả các pháp đều đồng một thể cho nên gọi là cùng một pháp tánh.**”

Người học Đại Thừa biết được ta và tất cả chúng sanh đều là một thể, đã là một thể thì có phân chia không? Có phân biệt, chấp trước không? Vì chúng ta mãi phân biệt, chấp trước, không bỏ đi những tập khí của chúng sanh nên chúng ta mãi là chúng sanh còn nếu không chấp trước thì chúng ta là Bồ Tát. Cho nên Hòa Thượng kết luận là “**tự tác tự thọ**”, tự mình làm tự mình chịu, chẳng ai muốn mình làm mãi chúng sanh mà vì tự mình không chịu làm Phật, làm Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: “**Phật thấy tất cả chúng sanh đều là Phật. Đây là bởi vì Phật thấy được chân tánh của tất cả chúng sanh**”. Phật nhìn chúng sanh từ nơi chân tâm bản tánh chứ không nhìn vào tướng biểu hiện bên ngoài. Còn chúng sanh nhìn chúng sanh là từ con mắt thịt phàm phu, không soi chiếu bằng trí tuệ.

Ngài tiếp lời: “**Lúc nào chúng ta nhìn thấy tất cả chúng sanh đều là Phật thì chúng ta thành Phật rồi.**” Còn nếu chúng ta chưa nhìn thấy tất cả chúng sanh là Phật thì chúng ta mãi mãi là chúng sanh. Chúng ta nhìn thấy người tu hành, có thành tựu một cách rõ ràng nhưng tâm chúng ta luôn đưa ra lý do để không phục. Ví dụ Hòa Thượng Hải Hiền lưu được toàn thân xá lợi thì họ cho rằng đây là do cơ địa đặc biệt, họ không

tin là do sức định của hành giả niệm Phật nên mới kết được thân xá lợi như vậy. Người tu hành làm những việc trác tuyệt mà họ vẫn không tin lại cho rằng không thể có chuyện đó. Đây là nghiệp chướng của chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “**Cũng vậy, khi thấy tất cả chúng sanh đều là thiện thì chúng ta mới là thuần thiện**”. Nhà Nho nói: “*Nhân chi sơ, tánh bản thiện; Tánh tương cận, tập tương viễn*”. Tụ tánh mới là ở mỗi chúng ta, tập tánh là do ô nhiễm. Người “*Cùng hung cực ác*” là do tập tánh xấu ác chứ không phải tụ tánh của họ, tụ tánh của họ vẫn là “*thuần thiện thuần tịnh*” cho nên Phật pháp không xả bỏ ai chính là ở điểm này. Chúng ta luôn nhìn chúng sanh trên tập tánh, chứ chưa nhìn họ trên tụ tánh “*thuần thiện thuần tịnh*”. Nơi nhà Phật không xả bỏ ai, đều tiếp độ tất cả chúng sanh, dù họ là ai, là người “*cùng hung cực ác*”.

Cho nên các trại hè chúng ta mở ra nhận được sự phản hồi rất tốt từ Phụ huynh. Vì tụ tánh của chúng sanh vốn “*thuần thiện thuần tịnh*” nên chúng ta dạy các trẻ một ngày là các trẻ đã chuyển đổi hoàn toàn, từ một đứa con lười biếng chểnh mảng, các em trở thành một đứa con ngoan, nghe lời, thường giúp việc cho Cha Mẹ. Nếu tụ tánh không “*thuần thiện thuần tịnh*” thì chúng ta không thể giúp các con thay đổi nhanh như vậy. Mọi thứ xấu ác là nơi tập tánh mà thôi.

Các Thầy Cô của Hệ Thống chúng ta khi dạy trẻ cũng được các phụ huynh khen ngợi là các Thầy Cô vất vả mệt mỏi như vậy mà không hề sân giận, chỉ có yêu thương nên một ngày một các con đều thay đổi. Cho nên tập tánh ô nhiễm là thứ bên ngoài và tụ tánh vốn là thứ bên trong. Chúng ta dùng chân tâm bản tánh của mình đả thông chân tâm bản tánh của người thì nhất định sẽ thành công, nhà Phật gọi là từ chân tâm đến chân tâm, thế gian gọi là từ trái tim đến trái tim. Chúng ta dùng lòng chân thành của mình để đột phá tâm chân thành của người. Nếu chúng ta dùng vọng tâm, giả tâm thì sẽ thất bại.

Đoàn hỗ trợ trại hè ở Điện Biên cho biết chương trình rất thành công dù đa phần những người hỗ trợ đều không chuyên. Đó là do biết dùng tâm chân thành. Chân thành mới cảm chân thành. Đừng bao giờ nghĩ rằng chúng ta không thể. Chỉ cần dùng tâm chân thành thì tất cả đều có thể.

Khi xây dựng Trung Tâm Giáo Dục Đệ Tử Quy, ban đầu Hòa Thượng cho rằng phải mất 6 tháng mới giáo hóa được nhân tâm, nhưng thực tế, khi vận hành Trung Tâm được 3 tháng đã giáo hóa được hơn 40.000 dân. Từ ngày mọi người được giáo dục thì trong làng không còn nghe đến việc ly hôn, việc quên đồ trên xe taxi thì được trả lại, tài xế thậm chí không lấy tiền xe của khách. Các Thầy Cô trong Trung Tâm dụng tâm cùng các trẻ đi cọ toa lét, quét nhà, đổ rác cho mọi người trong làng nên chuyển hóa lòng người.

Hòa Thượng lại nhắc: “**Giáo học của Phật pháp chỉ có một mục tiêu, chính là giúp tất cả chúng sanh phá mê khai ngộ.**” Vậy làm sao để “**Phá Mê Khai Ngộ**”? Hãy dùng chân tâm của chính mình mới khai mở được chân tâm của chúng sanh. Nếu mọi sự mọi việc chúng ta dụng tâm chân thành, đối với Pháp thì làm đúng như pháp, đối với người thì chân thành, vậy thì mới có thể giúp được chúng sanh dễ dàng khai ngộ, nhận ra được sai lầm mà không tái phạm nữa. Chừng mực của sự khai ngộ có nhiều cung bậc. Chỉ cần đừng không làm việc sai trái đã là khai ngộ.

Hòa Thượng nói: “**Mê chính là gốc của sáu cõi luân hồi**”. Mê nên không nhận ra nên làm sai. Càng làm sai, càng tích cực tạo ra nhân của ba đường ác. Ngày ngày, chúng ta tích cực tham, tích cực sân, tích cực si thì nhất định sẽ đưa mình vào ba đường ác: “**Địa ngục, Ngã quỷ, Súc sanh**”. Cho nên chúng ta phải hiểu giáo học của Phật pháp chỉ có một mục tiêu là giúp chúng sanh nhận ra sai lầm để cải sửa sai lầm đó. Khi nhận ra sai lầm và sửa đổi sai lầm đó thì họ sẽ khôi phục được tự tánh, trở về bản tánh vốn “**thuần thiện thuần tịnh**”.

Câu của Tổ Huệ Năng: “**Bồ Đề bốn vô thọ, Minh cảnh diệt phi đài, Bốn lai vô nhất vật, Hà xứ nhá trần ai?**” Câu nói này muốn khẳng định tự tánh mỗi chúng sanh đều thanh tịnh, trong sạch, tròn sáng. Còn chúng ta thấy ô nhiễm là thứ ở bên ngoài. “**Cùng hung cực ác**” hay tâm xấu ác trong một con người chỉ là bên ngoài, bên trong là tự tánh “**thuần thiện thuần tịnh**”.

Phật pháp giúp mỗi người nhận ra tập tánh bám bên ngoài để loại bỏ “**danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi, ý niệm hưởng thụ**” “**năm dục sáu trần**”, “**tham sân si mạn**”. Loại bỏ được rồi thì tự tánh thanh tịnh. Cho nên giáo học của Phật pháp giúp chúng sanh, hồi phục tự tánh thanh tịnh, thuần thiện thuần thiện, khai mở cho chúng sanh giác ngộ, nhận ra chân tánh của mình./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!